Když se na mne po novém roce obrátil **Žalman** s prosbou: "..*nemohl bych pokřtít v Plzni svou novou knihu* ?" udělal mi velikou radost. A tak se o tu radost chci podělit i s čtenáři Puchejře. Začátkem dubna 2005 jsme spolu s Žalmanem, Janem Hlaváčem a Pepsonem pokřtili v plzeňské galerii U svaté Anny novou knihu písničkáře Pavla Lohonky - Žalmana a šéfredaktora časopisu Mladý svět Jana Hlaváče s názvem " ***Ráno bylo stejný*** ". Po krátké besedě a dobré večeři čekal Žalmana ještě koncert v HIFI klubu na plzeňském Náměstí Republiky. Tam vystoupil jako host
Bédi Šedifky
v jeho pořadu Písničkové pohlazení. Koncert měl skvělou, i když díky velkému množství posluchačů, takřka nedýchatelnou atmosféru. Po koncertě se Žalman nevracel do Prahy, ale na svou "boudu" nad Černou řekou - Mží. A tak jsme našli prostor i na krátký rozhovor:

*Téměř před deseti lety, v roce 1996, vyšla dnes již nesehnatelná kniha "**Takový Žalman (Truvér naděje)** ".*
Dnes jsi pokřtil druhou životopisnou knihu ve které opět "nastavuješ kůži". V čem jsou ty dvě knihy odlišné?

Žalman na křtu knížky, společně s Vokounem

foto: archiv Puchejře ©

Kniha Michala Huvara je především biografie doplněná o názory mých přátel. Michal na ní pracoval dva roky, je tam vše potřebné do roku 1996. Druhá kniha, která teď vyšla, je kniha složená z devíti povídek z mého života. Jsou to příběhy - od mládí až po dnešek - dětství, učení, puberta, první lásky, vojna, muzika atd. Je to vlastně beletrie.

*Jak je to s vlastně s autorstvím u právě pokřtěné knihy "**Ráno bylo stejný - Pavel Žalman Lohonka očima Jana Hlaváče** "?*

Autoři knihy jsme dva. Já vyprávěl mé životní příběhy a Honza Hlaváč tu knihu napsal.

Jak dlouho nová knížka vznikala?

Na knížce jsme pracovali čtyři roky v různých časových obdobích. Scházeli jsme se v pražských hospůdkách a já Honzovi vyprávěl své životní zážitky na kazeťák. Honza si k tomu ještě psal poznámky. No a za pět let to přišlo na svět.

Pro nás trampy zůstáváš jedním z mála písničkářů který se k trampským kořenům hlásí. Trampovat si začal v Plzni, ale pak jsi se vrátil do rodných Budějic. Jaký byl tehdy tramping na Plzeňsku a jaký na "jihu" ? .

Na Plzeňsku to bylo krásně divoké a hodně emotivní. Vždyť když jsem přišel po šichtě v sobotu na plzeňské nádraží, vypadalo to tam jako při manévrech. Jako kdyby tam nádraží obsadila americká rota. Hodně se hrálo ve vlaku - vždy v zadním vagónu. Ten bylo náš, tam se "civilové" báli sednout. A potom ty nádherné potlachy na Úteráku, Zaječáku, na Střele...
V Jižních Čechách to bývalo víc romantické. Inu, jako ta krajina. Ta nás vždycky dostala?.

Mnozí návštěvníci tvých koncertů stále vzpomínají na koncerty původní sestavy "Žalman ...a spol." Je šance někde vidět a slyšet comeback této "staré" sestavy?

My si teď prozatím se "starým Spolem" občas zahrajeme v klubu CK Solnice v Českých Budějovicích. Stále nám to dobře a s láskou zpívá. A dál? To se uvidí. Každý z nás má své kapely a ty mají stále přednost. Ale v budoucnu se může stát ledacos. Nemůžeme jen těžit z minulosti. Chce to stále něco nového.

Když už jsme u těch návratů do minulosti tak se v poslední otázce vrátím nejdál. Řada mých

*přátel má stejný problém - první LP "**Nezacházej slunce**", druhé LP "**Bělovláska**" i další SP a EP která jsi nazpíval s Minnesengry mají už docela "prodřená" od gramofonové jehly. Rádi by si ale pouštěli lidovky nazpívané tebou a Minnesengry na CD. Mají naději?*

Desky Minnesengrů díky vydavatelství Venkow vyšly na počátku devadesátých let i na CD. Byly tenkrát tři. Lidovky, pak písně z let 1968-79 a třetí CD s písněmi z let 1979-84. Teď - na jaře 2005 - by mělo vyjít 2CD - dvojalbum lidových písní z jihu Čech pod názvem "Žalman a Minnesengři - Hej -dům - dá".